





دلیلاہ پوز درد و سوز امیر
چھوٹھو مت راوین پت ناؤ گلریز

قصہ لاجواب

موسوم بہ

۱۲۸۱
اصلی گلریز

بزبان کشمیری

من تصنیف لطیف شاعر نامی گرامی پیر مقبول شاہ صاحب کراہ داری کشمیری غفر اللہ

حسب فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراج رنیر جہازار سرنیکہ

شاخ :- ماییمہ بازار - امیر اکدل سرنیکہ کشمیر

عقبنفر از فریدون فتوکاه
 اسکندر پیشه دارا چشمه اسو
 دوم و شیردانه در عدالت
 زمانک طاقه اندر سخاوت
 تهمی منسخر عدالت اسو مشهور
 بنیت اسو ملک یاسبان زود
 بیجا اسو گرگ و میش فیرن
 یوان باطل یکم دوداده شیرن
 ملک مال کانه اسو سه نانی

گلرینه	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	کَلان
<p>خدایا چهره امید بنمای چراغ فکر و طبعم برافروز مبدل حنظل را با رطب کن در دلبه شمار و نعت بے حد سرم یاد اثمار چار یارش چھو سردار جهان سلطان شالان ایسی لیس تس مدعا جنت روا چھوی مہ چھوم ارمان دادس کرتہ در مان دورت دار الشفائی خاص عام است دوا از درگہ دار الشفاء دم نظر کرتنم نظریا شاہ مخدوم</p>	<p>دری از حکمت جاوید بکشتای زبانم در سخن در سفتن آموز زبانم پر شکر از نوش لب کن دمادم یاد از ما بر محمد قدائے آل اصحاب کبارش جذاب قطب عالم حمزہ سلطان بدر دل دوا دادس شفا چھوی بدر درگاہ چھوسی ایشاہ سلطان مراد دل ز تو ہر دم تمام است بو آسے برانتر سیتن زری مدا دم مہ کڈتم از سر جاں تیر مسموم</p>	
سبب نظم و آغاز قصہ زاد و بوم ملک طیفور شاہ		
ز بعد حمد بے حد نعت احمد	وئے بوقصہ رنگین مجدد	

۲

گر این پست کرنی زرقشانی
 نقش در وجود چون بحر روان بود
 زوایش مردان شہر خوشنود
 طیفور اسویناود
 ملک طیفور خلق مسرور
 معجزات اسویناود
 زبیر غم اسویناود اولاد

وکیلین نور چھین ہند گاش فرزند
 سران اسو از وکما از خداوند
 چھو روتق پیت اسویناود
 رنگان اولاد ہر دم اسو از حق
 چھو روتق پیت اسویناود
 رنگان اولاد ہر دم اسو از حق
 چھو روتق پیت اسویناود
 رنگان اولاد ہر دم اسو از حق

۳
 چنین دلم سر مهر مندی سو گزشت
 چهارده ساله دین و اوقامت
 نه یار یار و شکفتن سر و قامت
 چو ماه یارده تابنده در دلش
 معجزه از غیر زلف مویش
 سمیر سیمین معشوق طنانش
 گلان عالم کو دشت سحر خفاش
 هم دهم دزل یو لاله در خاک
 ای کس

گرفتند بویش از مَر تا بیا، هی
ستاره کھتوز بروج شاه نخب
و چمت طیفور شاه مسرور کلاه گو
کرک تا مت قمس معصوم شاه تاو
مُراد قاطرش شد جمله احاصل
رخش خورشید اوج نامداری
بخوبی داد داد و بود را داد
دو چشمش روشن از دیدار فرزندان
سین گمنا م غم اندر زمانه
غریب عابزون تم وقت تهاون
دل آسوده سین خلق زمانه
ز جود و لطف خود حاتم دتن پیت
گدا کا نه بخشش منزود نه تره
مُراد دل شهنش یکبارگی درای
تر لوس غم تا امید میهند بلوس داغ
عطا سپنوس بخوردی عقل کامل

دل از این بخت جز آسوسته بکنم
 و آن گلزاره و سیم خار
 نامش را بیاورم از ننگ
 و بهر دوزخ و بهر دوزخ
 که آن آسوسته را بیاورم
 و آن گلزاره و سیم خار
 نامش را بیاورم از ننگ
 و بهر دوزخ و بهر دوزخ

فدائمنند زیر و پیزه تا توک
دیک دل شایر اوس سنبلا توک
میک کینه غم غایب اند چه
بیم آید ازین بد بخت
خوش عالی پایه مرغاه دار ساوی
زین میسند نظر هر سیه پیزه تاوی
شده کروک صبر اک ساکاه منه کینه
دامی بیاوردند پویان
مشک پویان

وزیر و متوکلان چاره درینکار
 به مجلس بیستم دانایان آن بوم
 بحیله چاره کنه زانو کنه هرگز
 دلس فیرت وزیر و ایچه انداز
 بدینا جانوریم ماده ته تر
 تمی سینن لکن تم و اله و اشبه
 نمیدانم نسل اصل این کیست
 پرنده چهی لکن زالس و جهت فل
 زبهر مرغ گوشه زاده بیتاب
 بدجویش ساری آس دم سانه
 یکن یله متوکلان تم و اش واره
 دل و جان شانرا دس مضطرب گو
 چو دیوانه زجای خویش بر جست
 ته دشت اهل مجلس تکه و تهت گه
 ز تابش محنه یا مکه نخسته سیتی
 و جهت دردانه بر جانان چاو

بدام این مرغ چوں آید گرفتار
 غذا تمسند مولی سینه کینه معلوم
 نهایت در گرفتن آید عابز
 کز و گیاه اس رُتن میسند چه دوشوار
 غذا چه ک پرت اکس بن بن مقرر
 چو شاهین دزغن شهباز و باشه
 بعالم دانه اس جانور چلیست
 درندن الفسحی گردن چمه بانکل
 اچھو کن باره نی لگوثراله زن آب
 کرن مہو جانوارن قصد پرواز
 اچھن تھکو شاہنرادس گاش واره
 سپن بیتاب یثدر کف رُتن بہو
 رُتن دامن بسوی مرغ در کف
 ز تاج شہ دست در دانه کینہ پی
 جداگی جانور سنده بختہ سیتی
 غذائی اسوتس بیت پٹ دست او

مسلک با چو در
بجای دانه بهر مس نخته در دام
تیره و نهو جالور داشت از ان با
بهین در دانه بهین یا متهمتار
سویایش چو خبر بهین
رغبت جالوارن نخته بهین

طبع قلم نفس زاده لاکن
طبع چو بیای بند و خمندان
طبع هر کس از طبع واتی زندان
طبع چو تپا هوی زویرایانک بلاشک
طبع چو بیای دایم مرغیای زیرک
طبع جمله سه حرف و بیای فانی
بکن ترک طبع اید و عالی
عزتگو از طبع زاده
رنگ لاله

بمروت و شب قفس در پیش نهادن
در آن زین قفس کردش گویه باین چو
قفس از ترک کنش کوته بر این
سپاه گوشتی تر کدم سو از دام
دین یارم

بیان لطف و کرم پادشاه و کرم پادشاه
 دغای جان بخش دغای جان بخش
 ز دیدن زلفش زبان ناگاه بکشد
 ز دیدن زلفش زبان ناگاه بکشد
 کلام کردن جانور با شهزاده
 معطوم شاه

دعای جان بخش
 دغای جان بخش
 ز دیدن زلفش زبان ناگاه بکشد
 ز دیدن زلفش زبان ناگاه بکشد
 کلام کردن جانور با شهزاده
 معطوم شاه

تسویه شوق آسوسه سوران
 سودر زندان گل چون در دمنان
 اکس ماتم بس کتوراحت جان
 دومن کینش توت سریر پر آسو
 خلاصی چهم ازین غمخانه دشوار
 کرم شاید ازین حمله مبه آزاد
 سپن پتر مرده لاکن واره بیمار
 وچیت شهزاده گو پتر خسته احوال
 نفس آزاده سیتن پرب امت
 کشتوس تپ جانواره شده خوته زیاده
 ز در و مرغ میولس مندین شام
 پریشان گودزن زن آسودر تار
 سپن خورشید رویش چون مبه نو
 شکار غم سپن آرام راوس
 شده افسرده همچون گل در آتش
 سه زیباتن گیس چول موی لاغر

آپهو تله یک نفس آسوسه چوران
 ز دیدارش دل شهزاده خندان
 بلی این است رسم چرخ گردان
 مکدر پنجرس منتر جانور آسو
 کران اندیشه هر دم بادل زار
 کرم تدبیر کهن مشراوه از یاد
 غذا کهن جانوارن ترا و یک بار
 کرم هیچ کارین تراون پر و بال
 وچین تش در قفس زرواره زامت
 دل آزاده سٹھاه گو شاهزاده
 گل روی گیس زردی پس نام
 ز خورد و خواب گو بزار یکبار
 ژودا هم زون زن زن غم گلن گو
 لگت مرغ هوس در دام راوس
 ز آزار غمش آن روی دلکش
 دوس واره جگر تاره سنس زر

بشکر خنده خود بنده کریم
 چه نو پادشاه آسوسه پاری
 کرم خسته روان و ستیاری
 نو کردی لطف احسان هر چه شاید
 وکین خدمت از من چه آید
 شکل آیدوی آسوسه پاری
 وکین غم غصه شاهین کاسه پاری
 بجز تعریف کبایه آید

بشکر خنده خود بنده کریم
 چه نو پادشاه آسوسه پاری
 کرم خسته روان و ستیاری
 نو کردی لطف احسان هر چه شاید
 وکین خدمت از من چه آید
 شکل آیدوی آسوسه پاری
 وکین غم غصه شاهین کاسه پاری
 بجز تعریف کبایه آید

دین بھٹوانہ اسے سنے بد زہا افتاب جس
دین بھٹوانہ اسے سنے بد زہا افتاب جس
دین بھٹوانہ اسے سنے بد زہا افتاب جس
دین بھٹوانہ اسے سنے بد زہا افتاب جس

یو چلو موکایا د هفت تنی که
 سوای یو بیا دم رازیه نهان
 گشتم واره کی دل و جان
 بهانه تراو اخی که د تن پهوی
 زمرتا یا به کینشراه برین پهوی
 بیان کون جانور حال خود به نکه
 پویشده بود از ابتدا تا انتها
 کس یکه شاهزادان زیاده ایوام
 غار و انجام

گلمینه
سوقد سروں تبار شکزارالان
کمند زلف اودام غزالان
ز کا گلر شعیب و ن کباه زلف کا کل رخسار
فریبده زه کا کل دن پیشان دشته گل افست
و چه ونی چھ و ن ماله خصلت
مغبر زلف مشکین مار پیچان
ایا یارت پیشان

شدہ کام حریفان چاشنی گیر
 و نان افسانہ از ہر خوب و آس
 بہر چیز آزمودہ کار بسیار
 ز ہر قسم شکایت ہاشنیدہ
 مہ نیش چو نہ گاہتہ اندر حسن کامل
 چو نہ بے خشنی تعریف شوبان
 کرن تا خوب بر تا خوب توصیف
 قبیحین ہند صفت چوی کار جاہل
 دین کن حسن دم بہت روز تو و ن
 انگارے گلرے ملک شوق زیبا

چهریت و قلنس اندر در ملک دنیا
بِعالم چو سَنَد و مِلکن کانهتہ ثانی
قدش زیبا ز شمشاد سرفراز
سند قد سرو تازہ نخل خوبی
الفازن دال دیشت گو سو قامت

نگار گل رخ معشوق زیبا
بنیشتس چرخ مهر بانی
خوامان بارغ حسنک سرو طناز
شده پرورده در فردوس خوبی
ز غم شد خم صنوبر در تداست

میان می آید یا نه؟ می پرسد
بتای کی نه؟

مرصع در شش طایفتن ازین
اما کثره تازین ازین
نقیصه یستم سنبلین هنر

درم زان شو به دین یکه
 چو گشت زان یک فتنه نه خیم
 و کسی پست ملک بهوس یون نه ماه
 سببیشانی پیوماه نیم هفت
 عطار وزن بهت برون میتران
 بمباد ویش جبین از نور تابان
 در آن رنگین اندر منو شاه
 ایاب پادشاه

گفتند بوزن خبر دل گویشت پت
مدریس یکبار ساروی عیش و راحت
باری اندر جای چای چای چای
چشم کنم چشم دین ای پیر ملکس
باین صورت سه جگر یای ببری چای
ریشم از جنس آدم یای پیری چای
چشم کنم چشم دین ای پیر ملکس
باین صورت سه جگر یای ببری چای
ریشم از جنس آدم یای پیری چای
چشم کنم چشم دین ای پیر ملکس
باین صورت سه جگر یای ببری چای
ریشم از جنس آدم یای پیری چای

کوئی کیاہ سینہ تر چہوس شینہ خوتہ
 چہونہ تن سیمسی آئینہ ہمسر
 کہنہ ون لور زن یا تازہ انار
 رویہ سند دست تم سند دستہ گل
 کہ ان رنگین اتھ ماوت گلن گت
 وزل تم مینترہ رنگت برگ لالہ
 تسند نازک کمر از موی باریک
 زناش رشک نیون آہوئی چین
 تفاوت چہسنہ مویس سیت دانہ
 چہو مخفی عصمت کتس گنج بے یار
 کوٹھو پٹہ چس بدن تام رویہ سند کلمہ
 نبت کھورن حنا از خون عشاق
 ز شیرین در لطافت ہست موشہ

بصافی صفا تر آئینه خوت
 دوستانش حجاب آب کوثر
 تمن و چه و چه ملن کیتاه چه بیمار
 چه کرمت سرخ زن در خون بلبل
 بضرب گل گزینش منتر آهن بهی
 نته پیوس ملتن خون غزاله
 زیار یکیش چشم عقل تار یک
 درنا سفته چهوس از حصن روئین
 سمر بن کن رویه ستره کوهر رانه
 چه راه خلعت کن سخت بیمار
 کف پا از کف دریا نه کنه کم
 بخوبی چهوسنه کانه ثانی در آفاق
 دین چیس نوش لب شیرین شکر

شیدا شدن عجب ملک با سماع خبر از زبان پیر کهن سال

یہ یوزت گوسٹہاہ شہزادہ بیتاب
ز نام نوش لب دل گوسے تاب

خیال عیش و شادی گوتمس خواب
گیس شاهی جهان داری بگره داب

مقامی شب بیدار و غم و دُردن
از درد و غصه بمرگش گذران آسودن
کران اسوالت وانی رات رات
قرار دل جوی رودسته سانس

شکسته عرق شکر تنه باور شمع زلفا - فتنه زار -
 ناله دیدار سوچه دیدار بوی خوشن بوزنم زار -
 چه ریت خون بیدار زکنا رویش بوی خوشن بوزنم زار -
 چه ریت خون بیدار زکنا رویش بوی خوشن بوزنم زار -

به عشق یاره سند فر ناره برغم
 ز شاهی پیوس بالکل گوس دلریش
 کرن متو شاهزادن آه و افغان
 و چغت شهراده سند احوال غمگین
 کرک تس ساروی ز جرد ملامت
 کرے یم کیاره بتره کت پاره بیت آم
 عجب ملک شی و نان آسور و ز تاشب
 ولو عشقو آچین اندر کرے جای
 زه یه وی عاشقن پٹ تیر تراوک
 شهت بکه کیاه مهت گو هم نهانی
 زه آهم غیر خواهش چھوی مبارک
 مخاطب مهت خیال یار و لخواه

دوم دل واره واره سور کرغم
 خبر کینه چیمنه بختج کیاه ایم پیش
 سپن یڈ از کلام خود پشیمان
 بر سوائی سپن یڈ زار و مسکین
 نخل سپن سبهاه پیو درندامت
 ترجم کتبه بختج است در اس یو خام
 دلس منر عشق دلبر مهت مخاطب
 به کر تخم کیاه غمک زولانه دریای
 بیک تیرنگه لچه خون بازک
 بو دندے سر زه کر تخم مهربانی
 لگے پاری بیابنشین تبارک
 کران راس دوس افسوس ته آه

غزل خواندن و نان نمی آسو یارس کن نهانی
 دلومعشوقه لاگو دوستداری عجب ملک

چھاؤ گل رویه گلزار ما و دیدار لنتے
 یہمنے قہہ چھوی مار ما و دیدار لنتے

دل مقبول افکار بیان کردار
 سبک دست بردار
 دیش بیدار
 دیش بیدار
 دیش بیدار
 دیش بیدار

بنقد جان گرفتار
 چشم مست
 زلف چھی زراد
 کران صد خون بیکبار
 و چیت یم
 شمعین ریشہ

بکون دشت ستمه بیمار
 ما و دیدار
 ستمه بیمار
 بکون دشت ستمه بیمار
 ما و دیدار
 ستمه بیمار
 بکون دشت ستمه بیمار
 ما و دیدار
 ستمه بیمار

زه در همس بنفش کز آتش زهره
 حکیم یار که از آریکاه پهلوس
 دوا آن فعل در کاریکاه پهلوس
 حکیم یار که از آریکاه پهلوس
 زه در همس بنفش کز آتش زهره
 حکیم یار که از آریکاه پهلوس
 دوا آن فعل در کاریکاه پهلوس
 حکیم یار که از آریکاه پهلوس

ز عشق یار گو دیوانه عاقل بیاد دوست دل از دست داده سپین تن صبح امیدس بدل شام سنس بیمار لر تراون به بستر ز عشق یار و آتش جان بر لب پریشان گلرخس پٹ گیس گیسوی ز غم ماه دو هفتش گوس ژندر سپین گیس گلغذارس رنگ سوسن یوان آسوس ضعف دل شاه غش	نه آسوس صبر ته آرام در دل بمی ناله دوان آسوس شاهزاده بغارت نیوس عشقن صبر و آرام بیکباره تنو تن عشقنوی زر بحسم نازنین داره کھتوس تب رویه سنز تن گیس باریک چوں موی شب روز آسوس تن نه ته بندر مٹھوس در دل راحت کهن چن دوان از سینه آسوس شعله آتش
--	---

واقف شدن شاه بهگرد از بیماری و نزاری فرزند خود عجب ملک

خبر در شاه بهگردس وزیر و خبر چھنه کنه چھه کپاه تس بیقراری و تهت تھه تنبه لیومت اولاران تمس نشمول یامت آو در حال نه مالس میره و تهو کرتنه تسلیم و چھن شهزاده تراوت سر بیالین	جگر گوشه تھند بیمار از پیو غذا کنه چھه سنز خز فریاد و نزاری اچھو کن داده سیتن خون ماران و چھن فرزند بر بستر در آخال نه تھه و تهو فرشه پھه کرتنه تعظیم زول آواره گو مت زار و مسکین
--	--

زه او قانی بین تاقی منہ راوہ
 دوا چھو عشقه دوان غیر دلیر
 عشقن دار چھو مت کپاه چھو چارہ
 زه در یار کھو مت کپاه چھو چارہ
 عشقن دار چھو مت کپاه چھو چارہ
 زه در یار کھو مت کپاه چھو چارہ
 عشقن دار چھو مت کپاه چھو چارہ
 زه در یار کھو مت کپاه چھو چارہ

باون باون باون باون
 باون باون باون باون
 باون باون باون باون
 باون باون باون باون

تکلیف

نفس پناه دوت نه انوش واده باور
و تشتمر قصه خود با حقان
نفس پناه دوت نه انوش واده باور
و تشتمر قصه خود با حقان

نماه چھونہ کنہ بلن امسند چھو آسان
مدار سوی کرس تس باوہ این راز
سویدا آسس موافق باوہ تس بر
تمی موجب کردادہ چارہ کار
یله شاهن یه بوزن حیلہ کار
بہاندارن وزیرس دیونہ بر خیز
نگی تری پزن تمسند دکت حال
بتدبیر و فسانہ پزہ ناون
وزیر آوشا ہزادس نشہ در حال
مرگودریافت عاشق چھوک ترہ کتام
نتہ کتہہ آسہی تہوز عفران رنگ
گمت کس چھوک ترہ عاشق باوتم بر
یو والن آسہ بدیٹ آسمانس
کر بستہ کری کوشش درین کار
بہ شیرینی کرن شہزادہ دل نرم

گترہس زن رفیقہاہ کانہہ مہربان
چھو کسند شاہزادس عشق دمساز
گمت کت جایہ آسس بستہ خاطر
سویائی آن بلن امسند چھو دشوار
آمی ستین تلم اندوہ و تیمسار
برائی چارہ سازی تل قدم تیز
وزیر آوشا ہزادس نشہ در حال
بہر صورت پنن حال باوہ ناون
پر زہن ہتولس بہ نرمی حال و احوال
توی چھوی دور گوشت خواب و آرام
ونم تم کم ترہ کرنک یوت دل تنگ
کرن تری بروٹھ کن در حال حاضر
دخی ثبات انت سارس جہانس
بو حاضر ون کری تری نش سو دلدار
سپن تس جمع خاطر گوس دل نرم

و تشتمر قصه خود با حقان
نفس پناه دوت نه انوش واده باور
و تشتمر قصه خود با حقان
نفس پناه دوت نه انوش واده باور

پہلو کشایان شامین تہمیرن
زناتن ہستدارن در دل جیت
کنو بوزن گشتن بربادت پیت
دخاداری زناتن چھتہ پیر
جفاکاری تہنر خصلت ہمیشہ
دربیان تمیل آندہ کردن
حضرت عیسیٰ زانی را از مقبرہ

دخان دیو تہمیرن تہمیرن تہمیرن
صنیقہاہ ناوان تہمیرن تہمیرن
دخان دیو تہمیرن تہمیرن تہمیرن
صنیقہاہ ناوان تہمیرن تہمیرن

[illegible]

گفتند و در میان آب دریا و دریا
 بختی از این و آن دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا

در بیان غرق شدن چهاره
 بیعت با مخالف در دریا
 و پیشان کشیدن
 عجیب مکن دو به که را
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا

در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا

بیابانهای بی پایان من
 سین تن از غولش زعفران گل
 دروان فریاد و ناله هوشه دلمت
 شهاب تهاک پکی در منزل دور
 سین لاجاره گی دل تنگ یکبار
 رفیق ساری دیو شاهزادان
 آمی چیرن بوکرش سخت بے تاب
 ازین رفتار کن و آتونه هرگز
 مریستن کالچن هشیار روزک
 همووتیم گزین در خانه فیرت
 ستمگر لوک گزین کرتی چهو بهتر
 کھو کو نه کنه خطر و نه چھی ژه شر کل
 تتوی ڈیره نمو با مال و اسپان
 آده لکه نیر نس مطلب کمی کال
 به کشتی بیٹھ با اسباب و جیره
 چو برق تند چون یاد خزانه

پکان رانس دوہس میداننی من
 ز خرد و خواب پیو شهراده بالکل
 ودان آسولولہ سیتی ہو لہ گلمت
 رفیقن داده تشندہ گو دلس سور
 گورن رود کنه اصلا طاقت بار
 بزاری را سخس دیو شاهزادان
 گورن رفتار کوی چھو نه طاقت تاب
 سواو ہم پیاده آئی عاجز
 ونی دن مشوراه ید میانو بوزک
 گزہو زئی زن رفیقن ژورہ نیرت
 لبوشایدن شانہ زان سمبر
 دیس تم ژورہ نیرن کر چھو افضل
 چھو دریا واه بہ نرد این بیابان
 بہوہت ناوہ منر سامانہ تہ مال
 پیک تی مصلحت تنو نیوک ڈیره
 جہازس منر یدریا گے روانہ

سلامت رود کن و دریا
 بختی از این و آن دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا
 در میان آب دریا و دریا

بدین از نام دلم مست و مددش
 عجب ملک تو بوزت رود و دلش
 بدین از نام دلم مست و مددش
 عجب ملک تو بوزت رود و دلش
 بدین از نام دلم مست و مددش
 عجب ملک تو بوزت رود و دلش

کلام جان نوازت بوزت مہ روزم داغ دل از دل با سخت مقرر ز بیر چھوس یں توره فیرت کیو موکھ برونٹھ آئی اثر محنت دنو اس سرگذشت خود اکس اک تمی شہرک ملک زاده بو آسوس نشان و نام و خط و مال باون بروان چشمور و ان فریاد تہ آہ سہ زمانڈان مدت دو سال و اتم کرم گردش بیابان تہ شہر سند کوہ جاییہ دیوٹھمنہ شاتاہ بیابان کوہن زمانڈم زوپاری تہ بوزت عقل گیہ شہزادہ حیران	فراغت چھمنہ دیوٹھمنہ روزت کرم ضایع ایم ماویو بد سخت دیس تہ و ان چھو گوشت دیوٹھمنہ گوڈن دن تری یں ساری حقیقت نہیب لریہ تراوت بروٹھمنہ کن یک دیس تم ملک ترکستانکوی چھوس پین تہ مال سندتس حال باون ز عشق نوش لب تم کر سہ آگاہ بدین گوہ مہ و ارہہ کال و اتم دوس راتس بین ماہن تہ ورین تہ تھاوم کانتہہ جایاہ کانتہہ مکانہ سہاہ تس پت تجم زاری و خواری اوی چھوس خاتمان تراوت بوفیران تسلی دادن ناز مست عجب ملک را و احوال نوش لب باو گفتن آسانی تس دین خاطر جمع تھاو زمین اکنون پیام یار بشنو تنگ محنت تہ غم ساری تہ مشراو نشان نام آن دلار بشنو
---	---

پیام سا فہر جانانی یں لوی
 یگوہ نوش لب دانی یں لوی
 شناسانی گئی گئی گئی گئی
 گشتم دلشاد از خاطر زلم
 دیس تہ میان بزیلہ اس زامہ

دنیا کشتہ کالج اس آشر
 بدین کشتہ کالج اس آشر
 دوسہ کہ موج تھی کشتہ اس
 کران بوشہ شین شین شین
 زناہ پیدہ کتبہ سائہ خوش
 کرت بوزت کوہن تہ تہ
 ادب چھ رچھ کتبہ سائہ
 چھوس مہ مہ مہ مہ مہ
 قدم تھاو تہ شہزادہ

عطا کشتہ خدای چھوی تہ چھوی
 بالفت کشتہ مہ مہ مہ مہ
 کشتہ مہ مہ مہ مہ مہ
 عطا کشتہ خدای چھوی تہ چھوی

تکلیف

تو که در میان من و تو
بسیار دین و دنیا
در میان من و تو
بسیار دین و دنیا

تو که در میان من و تو
بسیار دین و دنیا
در میان من و تو
بسیار دین و دنیا

تو که در میان من و تو
بسیار دین و دنیا
در میان من و تو
بسیار دین و دنیا

بدین زیبایی و خوبی کج چک
بگفتا حال خود یا مادر من
بوی خوش پرین من بهتر باشد یا
دیوان چم خاوند من شهر شه ناو
توی پسته ماهه میانی دپوسه فیرت
دپس تمه بیه دوهه زامر زده چچی کور
تهندس طر فی آسم به کنه کوم
گیس لاچاره بر پوشیده تهاوم
پوت ماتهر درین خانه بو ترالس
عطا کریم ز در که دختر خوب
نیم تو لخته بخانه واتنادوم
تمی دوهه کور جانی دیمهتر چهم
از آیس لوله امند سیت لاران
ینه سنی نوش لب زایم زده نکه متل
دپس دده میا دیت کور میانی
دتن پرین کنوی که حاله فرمان

مه باوم برین و لول تیج چک
گرفته در کتار آن خواهر من
زوس اندر چمه دیت الامان جای
کمان پرین چکوسرادی ینه زاو
گزهک کتوا زده میا سامانه پیرت
بو آس و اثر مری تو از ره دور
یتوت و اتبت مه آزار وضع کوم
بنه دی بده حتی مه پراوم
کوم دم وضع سیت حمل در اس
گیم خوشیاه ستهاه آسوم شرک لوب
ز خوبی نوش لب تس ناو تهاوم
منه منتر جای منتر بیهمتر چهم
بخانه آسم شر باثر پراوان
تنه پرت ساته آسم یورکن کل
بو دجهه من کور رشک حور جانی
کرن گزه نوش لب حاضر بیک آن

حق محبت میانی نهونه زن زاه
کرن گزه مهر میانی گاه و بگاه
دپس تمه وعده کرس عهد و پیمان
لما قانس چمه آسمه ایوان
مهر نی چو نیس بر غره ماه
سه دختر سیت یوان تیو تهاک چو نیس
چهره چهره روزان سانه را
کرن گزه روز دگر پینش بهرات
کرن دی چهره ترات سانه بهرات
بلان لوله چهره باع کتونه غم
تو غیب دان ناز دست بیک ملک
راد باره رفتن بسوی بکین
دکشته شدن لغزیت
از دست بیک ملک

سکھر که دھن بیک گزه سوی بکین
تی تیزی مد ابر سینی عین
تکلدی تل و قدیم دن توکن یک
مملک تته بام میانی یام و اتک
لده دزنس میانه زیاده وال سادوی
کدی بی عشقه دادس واده داروی
بکین دپس گزه بام زده همراه
تی سیت گیم بریده قدراه

در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته

در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته

در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته

شهر پر خط یله کیشراه گیس ست
 متهم چشم سونامه آس زن گاش
 مکر از ناز مست آسک شه آمت
 بشرو ز آمده از ناز مستم
 نوازش کرشهن تس بے شماره
 لکھون نامه دتن تس قاصد س کن
 بدین مضمون لچین در خط عبارت
 بو آسوس چانه یاپت خسته احوال
 دوباره زنده کرش زن بو مرده
 فراقه چانه آسوم سور گومت
 یینه خط چانو و اتم ماکوس دل خوش
 کرم از یادی بختن ترلم غم
 درنگی تراوان تشریف ولول
 مرتع برومده لکس مخته زانپان
 جلوکش تیز رو اسپان خوش رنگ
 دوان گو تامة بهت قاصد روانه

بجان مشغول گو شکوانسی پت
 کرن تس قاصد شاش شاش
 پزوی دن تس نشه کرچوک شه در امت
 بهفتم روز پیش شه رسیدم
 شه در تهم زندگانی از دوباره
 گزهی تس نش یه ولول و اتنا دن
 سپین وارد به یک تیز کارت
 کرشیم قاصد از شاد و خوش حال
 غم تو از دلم یکبار برده
 زمین تنگ آسمان شه دور گومت
 تنه آسوس پراکنده مشوش
 ولی کل ساسه تور کن چپسم
 دن کوتاه کال پراو آس شهاب گل
 کنیزان دو قمر پیکر غلامان
 شهاب مسند مولی ته پرنگه اورنگ
 دن تس مال سند نام و نشانه

در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته
 در آنکس که در خدمت و ایوان شایسته
 اینک بخت و ایوان شایسته

۳۳

گزهون توتو آسهي يدي ميسر
 بهر صورت تره انه هيت موکلاوت
 ولي توتو اتنگ آسومنه جرات
 عجائب چوم يوان شهراده سندکار
 ذره ذره ياولس تمه قصه تمسند
 سيمت نوش لبه پت آسوشيدا
 کنن آس خبر گيمر يديس نش
 موافق هم سفر آس پهلوس تم
 موله مونجه ديو بدلتس دن دراتو
 موافق هم سفر آس پهلوس تم
 روا حاجت بن تس خوشخصالوس
 بوياه ونه ميا پوزه تم غم هتن کيت
 ديس تم تس کرن لازم چه ياري
 يکي يدي مېطلب و اتنا ون
 تمس يک دست کرنی تره رفاقت
 ابي يدي نوش لب روداد و نرس

عجایب فلقاه شایسته دقتش
شهنش در دل تشنگی که در تنش
به تخت سرور آتوش بهشت ایامی
دوم بهر که در او میرکس شایسته
فستون سیت است از حد زیاده
به وقت شام فیرت به

عجب ملک عجب ملک نشانی از انوار
علا و بیت را که من آوازه می شنود
فلامن علم کرمی تا که نظر طریقی
بسیار است از آنجا که بازاریون شیر

دین راوی سودیغ آسوفینک
وکیل پو و انتاوی جالوارک
دین معصوم شاه کمر چین کرک
وکیل پو و انتاوی جالوارک
دین معصوم شاه کمر چین کرک
وکیل پو و انتاوی جالوارک

بجان راضی بدل آباد سیدین
 برون مالہ کرن سالار شکر
 دوہہ کہ گو عجب ملکس خیالہ
 دوچندان بروٹھمہ خوتہ طلب کوس
 ون کوتاہ کال عشقن ترالہ آزار
 کرک نامستہ والہ بستہ ہستوی
 ہمنہ ہمنہ فرض ٹانڈن جا جان پھوم
 چھوڑ پورا عشقہ تارس صبر کوی آب
 ثلی غم روی آن دلدار ڈیشک
 ترہ گزہ کت باغسی اندر چو بلبل
 بو انہی نوش لب بہر تماشا
 بجز دریافت ثری نکھ بہہ تاوان
 ز دیدار دلا را گہہ پیدا
 ہشن تس گل عذارس بلبلن تراک
 غزل باز اس ہر گونہ خوش آواز
 ریش معصوم شاہ شہزادہ

در بیان اظهار کردن حال خود جانور پیش معصوم شاه شهراده

خوشی بخش دل عمداً
 مبه آسم واره امت لول جانوی
 زده داشت کازه زنی ژر و مبه
 پنه چایچ خبر آسمنه از تام
 نه نری استوم مبه گریه بی آرام
 اده کمر پاره لما وقت موغود

بیک ساعت زه نشاید و این مازد
 کم بر پشته از این کانی
 هر کس کیفیت مافقی و عانی
 چگونه گشتی از عفریت آزاد
 بگو تا جان من گردد ازان شاد
 هر کس آید و غم غار میانی
 می سوزم توی غنچه میانی
 بیده گواردن سوختن
 سیایت

فتن خوش کن، مست در باغ و صفت آن
گویی نمیدانست در باغ ترایس
بهارک ابتدا اردی بهشت
سینمست باغ زن باغ بهشت
زنگه زنگه اس زن گلزار فامست
زمنشی پوشنول اس، پوشه وادست
زمنشی پوشنول اس، پوشه وادست
زمنشی پوشنول اس، پوشه وادست

نہ تھو در نغمہ یار و مع بقانون
نہ تھو در نغمہ یار و مع بقانون
نہ تھو در نغمہ یار و مع بقانون

کهن از دعا شوق منم
و این مژگان ز بخت بدست
سوداوش دل در دوزخ سازد و فدا
بوی گنج ارق غم عشق با او ایست
سوختن است عقل و دل و بدن
در آن حالت سیه راه گردان گیر
بنی ز بهر

دویم به پوش در دل تار عشق
دماه تاج کرم صبر و پش
دلش نیتن کرم از صبر بسیار

۳۸

و لیکن آن زنت کنهتہ درکار
و شکرین عشقن بویایال
بیکدیدن کرس
بیکدیدن کرس
بلبل چاوی و نوم باناز مست حال
کجاہ کر تخم بکرہ
پہ کجاہ کر تخم بکرہ
رین گرد آب بازی و
عشق این خوش و جوان
عشق این خوش و جوان
عشق این خوش و جوان
عشق این خوش و جوان

سندش گان
استوی چو دوان مشک
نیز از باغ نین

بلا تشبیه حجت زن آسو یاغاه
 نسیمیں آسوتت منز جای آرام
 بیتہیں باغیں اندر بے خوف و وسواس
 خرامان ہارہ آسے باقماشہ
 نوان کیاہ آس باغیں روشہ ژمالہ
 بہر سو کمر تماشائی گلستان
 روشی باز یور و سامانہ پورہ
 پکان یلہ وات خلستانسی کن
 عجب ملکن مہ یامنت روی ڈیوٹھم
 روشی باز یور و سامانہ پورہ
 نظر یامنت کرم تس مہ جینس
 نزاکت تڑہ و چھت رو دمنہ آرام
 ونہ تڑہ واجمتر یڑہ آس عشقن
 شنید سآ سو باور تس مہ دیدس
 لیس بوزالہ زن ڈیشٹ سو کا کل
 وچھت گیسو کچھت زن گیم شہمار

[illegible]

دنیای در افکار عشق میسر شود
 دل خواندن بکوبد از زبان
 کشتی ساز کرده این غزل گفت
 کوبد از قفسی در داد آواز
 پند از ساز و قال از غزل ساز
 کوبد از قفسی در داد آواز

ز جام بے خودی مستانه مست بگر در روی خود پروانه کزنس نوان رط رط مرده دل چوم سودلدار متیومت داده چانی چومس بهمن تو جم مرده داده چانی کشر خواری اکی دیداره سیتن شاد کرتم یہ و النج اثر کشره چھی ژه سنگین بہت مرده چوم نکھ یار دلا فروز ژہ ہوم روی دندی کراوساروی نتہ زالت ژہنی خیمہ بیک آہ ایم کرتاب دلشت آب دریا ژہ میانوی عرض لہ کرتہ در گوش چھونی کیاہ ید نہر نیرک بیکدم گترہم پیدادنس صیر و شکیب گترہم شاید غم ماضی فراموش مرده داده چاہہ گوشت دل چھوانوگار	نوی آم شکنی کزنس بوسر مست بعشق خوشتن دیوانہ کزنس دماغس چوم ایوان خوشبوی دلدار کتیوژہ اندت متیو درشن دہمن خدائیس کہوژنہ وچھ میان زاری لگے مرہ پارہ یارو یاد کرتم نہر نیرت مرہ ہوم روی رنگین سعادت بخش چوم از بخت فیروز مٹھوم غم غصہ امشب پراوساروی تولت ژہن پردہ از رخسار چو نماہ بوچھس تشہ ژہ چھوک آب مصفا مری بو تریشہ ہتوچھی مار بردوش بو فیورس ویرہ چانی گرد عالم مرہ ہوک موی مشکین روی زیبا بیکد یدار کرتم حلقہ در گوش ژہ میانوی عار اینی بوزم زار
---	---

بہت سالہ ژہ معشوقہ میانہ مہ میسر شالہ
 ہمہ شوقہ چاہہ بہ موی پیام
 یکہتم سالہ ژہ سالوی
 دلم ژہ بونہ دشت سالوی
 وچھو بالہ کیاہ چوم حالہ
 یکہتمار دیشہ دشت تالہ
 نشان وندہ ہی کراوی

بیت پوشہ وارہ تھوڈالہ
 ولوللہ لکھ وٹ لالہ
 گلو برہ یہ بو تانوی
 بیل وارہ دھونالہ
 صاحبزادہ با اقبالہ
 دیوچھم تھی مہ تی مانوی
 ون مویانورٹ ملالہ
 چھوی ژہ قوس بہ بلالہ
 چارت نازکوی
 لایان تپید چھہ ترخہ چھی
 منجانہ چھہ ترخہ چھی
 مہ بانہ چھہ ترخہ چھی
 مہ بانہ چھہ ترخہ چھی

والتحسين

گجسو چانه استقلا له
مجنون منته صاحب حاله
ژبان دت زونه نجد که باله
ناگرایه که توه تلیساتاله
وه بیوم پیخه دتو تخم باله
آفت آسوزن پرائوی
عنبر زلف مشکین خاله
دلشت زاله لک غزاله
تس چہوی یار نالی ناله
مقبولہ لار تس دُنبالہ

بقیہ داستان

و نان نئی آس در خیمه حجب رود
بیای جان من غمگینیم بین
تزلویم جان جان است جان جان
شمر خساره دل پروانه کر تخم
نه چوم طاقت مهری نش روز نسبت

دوان آس تیر بر آماج مقصود
به کوئی عاشقی مسکینیم بین
زه دلشست صبر نور و دمنه دانه
آتش دان بخود بر یانه گرتهم
نه چهم کت باد چتری سیت فرست

کارن چوم
 کارن خون
 بر آمدن نوش از تپه
 نزد عجب ملک و بقیه قصه
 تولد تپه نیز بوی
 بلا اندیشه در مجلس بوزن
 چون غم بام میاوی رو گلفام
 سوگ چون مرغ در دام
 بنفشه گل بوی خوشی
 پتیر بوی خوشی

تو علم کم
بوی فوارس عالمی که بخت که طاق

نه ز مانند در بهان خست بیخ کز
نه یک از آنک نه دن مستحق قصه با توغیر

ایها کوکی وی فون
که

گلشن

چو حیثیت جاپه خلوت
ساز و ساز و سازه

سافى باقى سازه سازه
ساز و ساز و سازه

ساز و ساز و سازه
ساز و ساز و سازه

ساز و ساز و سازه
ساز و ساز و سازه

مرد پوئس پوره شاه بوز تم حال
زه چو ک انسان بوجس جن پر تباد
هوس میانوی زه چوی پیوده گوشت
بناحق چھی زه تو جمر ایت خوارى
ازین سودا زه کنه حاصل لبی نه
میرت ید راده راوک عمر ساری
زه میانوی وصل سپنی نه میسر
زهر من زه تل یکسارگی دل
مور لچ کت چھی بوجس کهوران پامن
در ناسفته جهوم پوشیده از تام
اپز کنه جهوم چس بویاک شانه
دغم ات پت گواهی در و دیوار

مردش نیرن میطلب چھوئی اشکال
مرد تهک چھی ات کلامس ست بنیاد
یه غم بیفانده بل چھوی زه کیهومت
ایس هرگز نه از نا جنس یاری
وقائی غیر جنسش ایس نه
لی نه افقچ بویاه مبه لاری
همی نه تار زاه در همیزم تو
ترن شستر گرن جهونه کار عاقل
مبه چھو مننه زاه گمت آلوده دامن
مبه نه از تام لبومت کینسه نه کام
بنایاکی مبه گز هنی بدگمانه
بایس پاکى بسد بازی جهوما دار

زاری کردن عجب ملک نوش لب را

دپوم تم بار دیگر اے دلا رام
پنژی نه ون دمی نه عذر تی تن
مگر نبی آسه رسم خوب روی

ستم چانی مبه از تام تر مبه ترا جام
دکه دن چهار وا خاطر شکستن
اکرن عاشق کشتی و تنه خوشی

ازان بادی زادن بینهومت زاه
بغیر از مردم ازاری ایس نه
بغیر از مردم ازاری ایس نه
بغیر از مردم ازاری ایس نه

حکومت سلطنت یکباره ترا دم
لکمانی چانه دتم تر سینس
پهوک لدرت دن پهوپن دیمین
مین زدن مبه لدرت دن پهوپن دیمین
ددر استش دلا ساهاک دماه دم
کون کو گفت کو از عدس و نیرت
بواب این سخن دپومس مبه نیرت

مبداء و مفعول
 زمین است در راه دور
 از خرد بیگانه کل
 دو شیوی از انوار
 پتھی گی شاد و پتھی گل
 خوشی که بود است
 شوق و چشمتان
 شراب و شیشه
 جوان و مس آ

مگر گویش سخت و آنچه برایت
 ازان سیلاب آب از فرق سر گوم
 ره صبر و خرد از دست دادم
 غریب ره گیس در منزل غم
 هتوم و این بسوز غم بم و زیر
 ز عقل و دین خود بزار گشتم
 گیس از جان دل شیدا بوس پیت
 دلک سر میان پین گزیه نه بیازار
 بیک ره صبر و هوشس تور د تو غم
 امایت آسوی قسمت برابر
 بدل کر زاه تہ آت گزہ ہی بتدبیر
 بشرط آنکہ کرہ ہم عہد و پیمان
 سوای عشق کر ز نہ دستبازی
 بگردن سر کشن کر صبر کوی جیل
 ز کار بد چھ عاشق پاک روزان
 تر لوم شک دور از خاطر بیک آن

بهت زن آسوی چون لیل ز
 بیکی عاشق و معشوق آسن
 زه فارغ دل بهت از ذوق آسن
 دون آسن اک اکس بهم راز می
 زسلک عقل و دانش یک طرفی
 بهویت آسن مس بهت لوله سیدی
 بهتر بهت بدت بهت بهرستی
 دوا ده دل از عقل خالی
 دست تالی

مشت گوینک دیده روی بر رخسار زریب
نماده روی بر رخسار زریب
مشت گوینک دیده روی بر رخسار زریب
نماده روی بر رخسار زریب
مشت گوینک دیده روی بر رخسار زریب
نماده روی بر رخسار زریب

خبرداره، نهونه بم
 خانه نوش لب کثره و اتناون
 ننس اندر لوتبه پاهه ساون
 کوهس پیش کشتاهاون
 گزده گاش ارکست
 هس گزده گاش ارکست
 و کمنه سخت درو برانه تراون
 سوونک
 توکان و لول بهرستان ازراون

یوزا بخشیده کم گرتھمنه بیداد
 متهر لاگت شتهر آسک مبه کز الو
 ملومت شوره ی ناره بسر چھوی
 تسندی رویه یوثر آفتاه و اثر
 یه چانی باعش گو بو کھمه وه
 دلو ت سگ کند کلس سو یه گد برت زه
 قنيس ته تیز نارس زه کرت مل
 تسند احوال ماه و سال ونونس
 یه عشقن الو متوی چهونه پانه امت
 سوئی ره بر سوئی مطلب بطالب
 اتان بد نامیاه بد نیک کارن
 متر تس سر بسر برکس دلس و از
 قسم کھت مو بو ونونس تمامی
 رن سوئی کینه در سینه ژن نال
 یه کزه پیه تره مکر تس خار تره گوس
 خطا آسوسنه کھارن بر جبین چین

تیکه معلوم بود کتیبیه بود
 دو تهمین در ده شتر تومس
 کوکاسین بنس اندر تومس
 نه خفا و کجی تومس
 دوزک در ده شتر تومس
 خراسان اکس خفا و کجی
 تومس کجی کجی خراسان
 شدن تومس
 زاری

مردمان در فراق یار دلدار
گویی بیدارم در این شهر و تو غایب
مفرات یک چشم نندارین بهار
چشم تو بیلو تن شورو تو غایب
گویی بیدارم در این شهر و تو غایب
مفرات یک چشم نندارین بهار

۴۹

لگوں در لاده مور اوہ سیدیں
کیا یک یا کھو جلتی گرم تلوں
ادہ دد زن کیم سر موہ لاو
زبت کیم شہر فی د تو غ مہتر
لکوت کلاس اندر کلاس مہتر
زبت کیم شہر فی د تو غ مہتر
لکوت کلاس کیم کلاس مہتر
سیدانانی رستوی کلاس
نندرتہ رستوی

نتوئس گلزارس میانہ گرا دو
 پس انگنت ٹٹی گزہنرس برس تل
 کرت کتہہ تھامہ جنت پامہ معصوم
 و بہت گیہ چاہہ پڑہ ای جانان جان
 و بہت گیہ چاہہ پڑہ ای جانان جان
 ترہ ڈلو ہم لولہ رستو عہد و قولہ
 یہی چھاسہ طریق حق اداسی
 سمن اندامہ بب برہم نہ نہ نبورہ
 گمت چیم و الخجہ دیکیری سرور
 سہی سروں صحی انزم مہ پیغام
 ستوئیس و دی شورس زتہ پیوم
 وئس ددوں کریم تم سرور سبزن
 سولی دودہ لوستم پوہ گوم ہارس
 بتایم چون طید ماہ بتا بہ
 مولہ لیس عیشکس خضرس شرنگ گوم
 شکوفش شین گلزارس کرہن پیوم

سُو تَرَاوَت مَنَکِ کِ ایت پات پرنگس
سُو تَرَاوَت مازہ کر بونقش ورنگس
سُو تَرَاوَت عاصم دلقم چاک
سُو تَرَاوَت سورنہ فاک

شمشاد گویا غم است فرسوده
 از آلفه قذرت سر دلی
 دال یتیمو
 سر باره دندی سر دقامت
 کیمه شکر بران
 پیمان گیر شکر
 دو کمان عشقه می کریم
 ۵۰
 سودای محبت
 سود را دم مول بارم
 مال یتیمو
 سیمین زر چانو می نو
 زره همانی
 زره همانی
 انصاف کردن زیاده
 زال یتیمو
 دوباره بکینا
 راه دور چانو
 دن روزه
 دل پیچه مال
 میله سبون
 جفا کا
 ملائم چلا
 کسین مال یتیمو

و داخ آس و ان بهر کمران دل ولو کتر هس بره تازه یتیمو
 غزل خواندن نقش لب
 مده بود چتر هس زاله سندر مال یتیمو
 دور بود چانوی تراله کوتاه کال یتیمو
 فول لوله باغن لاله بکینا ساله آلوی
 بادام چشمه هس بودینا لال یتیمو
 بادام چانی رسه عشقه مره چو یس
 گیاه غصه گوی ترلو هم تره میسه مال یتیمو
 تا سازه چانی سوزه دترس روزه ناغملین
 ره تاله گدخم چانو بو ترت تال یتیمو
 مه روی مه کن تره بیه کاوت و ته بادوت کس
 کس بخته بدس آسویتهوا قبال یتیمو
 خماره هتری عاره رتری چشم زهر آلود
 مس پیاله چچی کله واله مالا مال یتیمو
 بیداد عشو وسیت نیو تهم دل مه گو بیداد

دل پیچه مال
 میله سبون
 جفا کا
 ملائم چلا
 کسین مال یتیمو

مین میاوی گره
 جوی زه به
 صلح نیک و نیکو
 سوس نوس
 سکونت منزلت
 جاییه روز
 شط جوی بیت
 سوزون
 کنوی از بندره
 سوس
 نسیین نری گانکل

دوانی تهوی نو سکس و تارس
توی آتیا و موسیت جیله روزت
زقوت دشمن جان زیاده روزت
میسر کیم قیافتهای شای
کیاب و نان و یان مرغ و ماهی
دنان بادل انداز

[illegible]

بیان انا الیه را چون نام
 دین از دل کن در کام و نام
 پندیران بهر کس که یار
 عیان در دل کن در کام و نام
 دو کس بهر کس که یار
 دین از دل کن در کام و نام
 قضا گو کار که یار
 قضا گو کار که یار

کران اکثر چه شایس مات پیاده
 بوجوس زانان فاقه ماز آسک
 شراب آب پاکیزه هتوک چن
 مکتف خاصه بردستار خوانه
 ورت تت ماز آسک کورت ریز
 متن مازون رشیدس آسک ماز
 دین شهرادس آسک یار مهربان
 معاوضه خدمتاه زه به میا شوی
 مسافر پانه چهره سبت و سامان
 چهره حق امر حق بر حق چهره پالن
 ادا کره ابو چالی خدمتک قرض
 تتھے بو آپر اے ثری به شفقت
 ورت تت ماز آسک کورت قاش
 بنا گه آیه شهرادس کو در یوند
 و ست پیو گوختس تبدیل حالس
 قضا گو کار که یار دلو آسک

یہ اصلن زانومت چوک سده سادہ
 دین ماز رشیدس بر و نھ کن یک
 کباب نان ہتوک یا ہمدگر کھن
 بزت سالت آسک ماز رانہ
 قلمتر شاہ کڈن نازک سٹہاہ تیر
 قلمتر شس ورت چون یار ہمراز
 سپن مازون سٹہاہ ممنون احسان
 زہ مزان وار کر تھم وارہ خوبی
 انہی کیاہ میاہ دستہ شکر احسان
 ولیکن نعمتک حق ناکھ والن
 قبول یڈوی کرک چھوم خدمتس عرض
 تتھے پاٹن زہ آپر تھم بہ عزت
 اجابت تم ہوشیم توج اقلمتراش
 تمی لحظہ بہ تقدیر خداوند
 بزور عطیہ ترایس شرک تالس
 بحق تسلیم کر تم جان شیرین

دین تقدیر ایڈو گو کورت کار
 دھنای حق قضا ماز کانہہ یار
 بدست بندہ حکومت آسک یار
 حق تو میاہ دان آسک مقسم

تھو کہنہ علم غیب معلوم
 شہزادہ سندس سو فیان
 شہزادہ سندس سو فیان
 چین پید اسن ان مرغ طبران
 سو رشت ہمہ جانک سو
 دل ناشاد شہزادہ
 بلا شک مہ چو امت جانورون

کلیم البتہ زین جای خطر وں
 دھن گوجانور پیران شکران
 دھن گوجانور پیران شکران
 دھن گوجانور پیران شکران
 دھن گوجانور پیران شکران

[illegible]

بیدر دربان بویو^طه^طن تیغ درگفت
 یزکن حمد و ثنا اش داره مارن
 کرن تصدیق دل برخواش حق
 به افسانه و نبت معصوم شاهن
 نظر کرد و چمت قسمت کیا مقلد
 نه بد آسی نصیب یار و دشمن
 خدای شک تمس نش و اتناوی
 دلیل اتوام آنتس و اتناون
 وئی امه پته بوقصه بوزکن دار

تمی در به و تهوی پٹ رحله مصحف
دو گانه بهر شکر انه گذارن
په تسلیم قضا گو واره صادق
دین بانوش لب تم نیک خوان
چو نلس تنو و اتنوی یس تو مقرر
بد نیاروی آن دلدار دیشن
ز پیش مرگ تم سندر وی باوی
بجای خود گزیده است تم ذات تراون
بهوش گوش بوز و روز بهشیار

تیار کر دیں معصوم شاہ پر سقریت الامان و رفتن بد الطرف

پگاه یله دایو صبح کوس زارین
نهنگ زنگی شب در او تنها
هنریت کشت شین خیمه کدلی پت
سپین قیروز شاه روز بر شب
زلفرت خرویه هت باد صبا آو

لَدُنْكَ بِرَاقِ صِرْصِرِ قَدَمِ زَيْنِ
سِتَادِهِ رُودِ پُوشیده خُوزِ نَهَا
زُوحِشْتِ رُودِ آندَرِ کُنْجِ ظِلْمَتِ
مِثْنِ بَا کَامِ زَدِینِ جِامِ بَرِ لَبِ
شَبِ غَمِ دِرَاوِ رُوزِ خُورْمِ آوِ

۵۷

شیر کوفته تا یک برپای
قفس است شامزاده در او در راه
مواقیقت قدمتگار همراه
بزرگ بیت اللان کنفت بیتری
بسمان گوردان با صد عزیزی
بزرگ بیت اللان کنوت بیتری
بسمان گوردان با صد عزیزی
قفس بزرگ نه راه نه آرام
ازین تا شام

فکر شیطان شبیه کرده گمراه
علائق موی سفر دانه گمراه
صیاد و گمراهی تزار و گمراه
نکن چون باد بیک گمراه

بیاخت زاده تیر و دسنه زمانه
 هم اندم در ادول بهت نوش لب او
 ز حال پیش دیشن صبا به گیشتر
 ز جس نیرت و چخت کس ره کن باک
 و عا پرش با فزون از دل صاف
 بت منه رو سپن از خوی اصلی
 به شفقت تنگ رث ترمایه در یر
 و چین تیره کوره یا ممت روی ماده
 و دکل فیش اکس اک مایه کورو
 خدائنی و چمته کیا گیه زنده پانه
 رچیک از غیب ز آفات و بلیات
 اکس اک صبح بعد از دو از ده سال
 بهر ترهوس مایه ترهیم اتناک سوکس کس
 سها بهیم چانه پره تو جشتر چه خوری
 دیش تمخ شک شهراده خاص
 فونی کیا کتو چو مالس طاهو فرزند

درانی بود و غیر اسو در تار
یوان یک اسوتند و کوی گاه
تختی است و او اسوت
نظر یا منتی هم بر روی تار
نیشتم از لوم بیس بو بیام
مهر کن و چه و چه این یاب کردن
س دوره اسند حال و ایشان
اسو بو بان

منقص گس عشرت شوقه میانی
سر دس ذوق را دس ذوقه میانی
بهر اطراف دایم و دانه ناتو هم
بدل دانه مولی در دانه ناتو هم

در باغ نور محمد ما هر
گردیدش به سبزه
تیرا دنی کرده، از

بک کران چه زلف که از
دولت چه چهره که از

۶۱۳

تس یاد یمن که نام یاد
نزدیک و انت دلدایوم
معلوم چکنه که و نه گوم
مقصود کون تس یل اعتماده
تس یاد یمن که نام یاد
یقینا در شیراز

تس یاد پمٹا کرہ ہم یاد

تو یاد یمن کرده ایم یاد
دل شاد از این اسیر بدون
تا از غمزه یاد یمن کن که نام یاد
تو یاد یمن کرده ایم یاد

کلمه پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن

مهر بازی کوون سر نس چو فرزند
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن

دوان ناله چو دولت حاله پراتی
 سوای گریه چو سہ نہتہ ساتھ
 پتھر یاون تھرہ پویمت ہر پویمت
 پیش چس خواب گیمتر تندرستی
 کرس عشق ستم بیوارہ یث کو
 گرت یث پست کرس دستگیری
 تمس بد دواہ کرن کیاہ آس حاصل
 دنیومت چوس روانی حبیب دامان
 کرس یاری پوی چوی آدنک یار
 بدل غمخوار لاگس نے زبانی
 مہر بانڈم از محبت فائدہ چانو
 مہ لگنی ٹٹھہ یہ شیرین چھی ز شکر
 شب اندر روز تو وارد سوسپین
 پیش لب نم نامہ تھاؤی

اچن چس زون لچتر لولہ چانی
 تہ شوگمت چوہ خوشیاٹھ راتھ
 تمس لورہ تھس چوس سورگومت
 غش لایق گمت از ضعف وستی
 فرس چانوی محبت خوارہ یث کو
 پمت دن از خیالات امیری
 پیش چان عشق بازی کتہہ مشکل
 بنیومت حال بد چوس پمت نران
 زخان مان خودگومت چوہ بیوارہ
 شفیقا کرس دن و تدر دانی
 رچوس من بعد فاطر بوزکھی میانو
 نصیحت میانہ از رغبت عمل کر
 دن نامہ دن تن تس قاصدس کن
 طمانی و اتو در بیت الامان سوی

جواب نامہ ناز مست بجانب نوش لب میگوید

دلس و عشق تو ی پوی فادہ فادہ
 دوزم دن مصیبت تو کتہہ غنارہ
 کو دیکھ کتہہ پوی لازم کیا سزاوار
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن

گنج دل تالوی مشورہ تی آدون تر
 دوزم دیکھ کتہہ پوی لازم کیا سزاوار
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن
 پیش لب نم نامہ تھاؤن پیش لب نم نامہ تھاؤن

دست بر در شفق که آفتاب در افق در خون
 پهلای باد و بزم منتر خال شد اب
 بملاه زن است در پیش تواری
 کمان است از نگاه زن نیز از اوان
 ثبت است آتشی در پیش تواری
 فنون نگارنده زن شهرهای سیراب
 خمار اسوکنه جاد و شعله در آبر
 مکمل فتنه پروردگار به پیش تواری

<p>بیک رشته کرو عقد دو گوهر یا خورت صلاح حس تمته و چودار بخشش خست ز یور سر و پای</p>	<p>بنا بر مصلحت گیه پیش شوهر تا تل کر شهین اول دین کار بر یک دوشون مشه معصومنی رای</p>
--	--

در بیان عروسی نوش لب و آراسته شدن او

<p>ازین در با سر الماس سفتند در آمد بر لب ساط کامکاری یوصل دلبران کش ناله گشتند تمی نوع کرک سیه نه بتاویل گندک هر سوشهانه شامبیانه زگار نازنین پیرن بصد تاز مزین پیشوازه رونه دامان گرامی پارچن همد حله در بر ملت کافور و صندل عطر ته عود کرن پامال کیستاه بے گنه خون نوی نس روپه دستن لگو وزل رنگ</p>	<p>چو بامید گیر این اسرار گفتند نسیم مزده و صبل بهاری عنادل در چین با محو گشتند تیاری کار خیرس منتر بهو تعجیل عروسانه کرک کیسه شاد دیا نه مشاط آیه آداب و یا ساز عروسانه کرک تس ساز و سامان شهبان خاص تر ز یور ته گوهر گلانی جامه و لوپس مشک آلود شبن گل مینه سیتن گیس گلگون گلایس مجاد و لیش لگو وزل چنگ</p>
--	---

دو صد جان قیمت آن سکر شیه
 چنین منند کار صباوی بدام
 این اشاره قتل عام
 اچهر این اشکین گلاله
 بنفشه دشت زن مشکین گلاله
 پستان تراوین بیک لاله
 شکند این گیسوی سکره
 شکند این خلق خلق زنجیر

بسم الله الرحمن الرحیم
 در بیان عروسی نوش لب و آراسته شدن او
 ازین در با سر الماس سفتند
 در آمد بر لب ساط کامکاری
 یوصل دلبران کش ناله گشتند
 تمی نوع کرک سیه نه بتاویل
 گندک هر سوشهانه شامبیانه
 زگار نازنین پیرن بصد تاز
 مزین پیشوازه رونه دامان
 گرامی پارچن همد حله در بر
 ملت کافور و صندل عطر ته عود
 کرن پامال کیستاه بے گنه خون
 نوی نس روپه دستن لگو وزل رنگ

بدین سرگشته اندر زن انومت سواری
 بسند و نهش کز شیر مرغی
 گندت کل و غلامان ای سواری
 سواری به یغور و مفرق بی پای
 لک فیلن بهجت رشک به عزت
 صیافتهای نگارنگ شاهی
 انک در دیوان زیبا عده فواری
 ملک آسه نعمت کوه گه گه

عجب ملک و ترشه معصوم شاهس سه غنچواری تهنش یوزت سو مضمون دغا کر نس کهورن تل تراوش سر مدامیانوی کدت تره دو ستاره کرن نسبت به یاری تمامی کرن نسبت به یاری تمامی بخوبی آفاقه اختلاطاه دوشن تاشب عشرت آس دم سازه	قد میوی کرن نس خیر خواہس سپین شرمشده احسان و ممتون تره بلرادت مہرمت عشقنوی زر فدا سر میا نو بونی غمگساره تہوت اندر جہاں گیاه نیک نامی تہوت تار و زخم شرنیک نامی کرک باہم نشاطاہ انبساطاہ شیس تابن صبح مست جام آواز
--	---

گلچین عیاش و معشوق از گلزار وصال کامیابی بحسن اتصال

سحر که در او خورشید جهان تاب عروس از خانه آو تو شش قوی امید گشاید دوشیوی سپه سالار سپین گبره یزمن ہمی تمسند امیر و تراوشکر شهر یارانه پیرک ماہرازہ	لباس زر گندت بر قصد مہتاب زمین گو تا فلک از نور روشن تر جک آئینه پانس دوریچ کھے کرن بخشش ضیافت اہل بزمن ز گوہر پای تا سر بسته زیور ز در پر حلقہ زن گو سرو تازہ
---	---

ہشتہ اندر زن انومت نموش
 کھیک نعمت کندید و جیب شین
 چیک شربت ز قند و شہد شین
 صراحی ای فی بہت ترا و ساقی
 عشق باقی
 از آن در دور دور
 چھن پیر گو سواری
 منہ چھو پس چھن خالی

ز غم کیبارگی چون شیشہ خالی
 موافق گوگ ناگہ بخت ناساز
 صدای از غنون با بکل ناز
 بمر و زیر آس و نازک ناز
 سران بکھوان آدہ ساز
 ز بایں پرشت نٹ از ان ستیارتان
 چہ پیشہ مستی سیتی چارن
 آواز پیچی آس و ستیارتان

کونہ پورے
 منہ کے
 دل کو مگر گوتہ پر
 تڑپ مہر پتہ دت کو پورہ
 سترہ ورثہ دل بہت پورہ
 صباہ حنفی اسولانہ کھو
 میلک
 دل کو مگر گوتہ پر
 روپ نہ اس چہرہ پر
 منہ منہ

دین تیرے نواز شکر خوار
سپن کی شاد و غم رو دکھ حاشا
وَن تگہ در حسینی گہ یہ شہناز
موافق بار مادی کر متو راست
کرک لایق برابر زن مطابق
سپن مسرور بے اندازہ گو شاد
یہ محفل منگہ تاؤن تام قاضی
عطار داس بہر دستبوسی
عجب تر ز کرک بستی بسیاب
بدن ہا چھک زن مارہ مہرہ
عقد کر ہک برسہم دین و آئین
زہر جانب سپن از دست بوسان
خوش الحان پر یہ دہر کر و نہ وان

دل گوم متوئے میلک

ماره مرتبه میوه چپو چپا نو ماره متوی

۱. حشر تر بودم زنده بودم
 دل گم گشته ام میسکین
 ۲. خنده تر بودم زنده بودم
 دل گم گشته ام میسکین
 ۳. خنده تر بودم زنده بودم
 دل گم گشته ام میسکین

[illegible]

من یگویم که کی نتواند دیدار
نماند تا تو تمام ایستاده
که گفتی که یک منزلت است
چشم گداو گلنی باو دیدار
دردم و میانی که چسب گلنی

نمونه پیکر و رنگ و صورت
پیم دماغ وصله سر
چشم کراو گلنی باو دیدار
در پیده زایوس دیونم
کرترک سر و سپنی یار
آده ناو لکهنه منزه
چشم کراو گلنی باو دیدار
مقبوله دامانه رت

کله چانه مقبول گو آره کتوئی
 بے تاب سیراب چھوی تریشہ متوئی
 مارہ متہ مہ چھو چانو مارہ متوئی
 بلہ اکہ دیدارہ ہمتہ حشاہ
 دل گوم متوئی میلکنا
 دل گوم متوئی میلکنا

غزل بطریق ثقفی

دُورِ چھی دُورن دُر دانه اَلنی
 شُرپانہ چھم چان گیمتر کلنی
 فول پوش باغن بوش دتو دُنی
 نازن شور و تہو آرَن تہ کو لنی
 گلہ ٹور شو بان منسر سنیلنی
 ملو گژہ بمبورس تہ نیبر زلنی
 لو لکس باغن گل یدہ نو کتی
 غصہ غم ماتم ترہ بلی لنی
 ہجر ادنس بُمہ کمانہ چلنی
 نشاء تھادی دل کاہ پھلنی
 گلاب روئس گمہ چھوی دُنی

آده ناو کاکه
چشم کراو گلنی بو دیدار
من دتره و چهره من
دلدار بن ملنے
غزل دیکه بطریق
گلہ میاں کس و نیتس دلدار
لا رس شہ نیتہ مارس پان

47

شیانگه تام مشغول سرود آس	وزن طویل صفت شهر و دود آس
--------------------------	---------------------------

مکتبہ دارالاسیاد سید سید محمد سعید صاحب
سید سید محمد سعید صاحب

پند زن هر دمه اوز
 معنی کی زبان دل زه عشاق
 دیمن مردم کس کس مشتاق

آن در تب سیرالار شایان در لطف
 محبت اسکن با هم با هر اندوز
 نگوئی ز کمال بدوی کال و صلا
 بعین و نازا کوی کون دور ازین پوکی
 گوی

آن در تب سیرالار شایان در لطف
 محبت اسکن با هم با هر اندوز
 نگوئی ز کمال بدوی کال و صلا
 بعین و نازا کوی کون دور ازین پوکی
 گوی

<p>ز هشته لوله نازک بدتهاه زایل قصور آسوک بین وین گشت یوت بیکی میول بمیور نه نیس زل تته گوبلیس با هم ملاقات نته واصل سین پروانه با شمع که داند این سعادت را بیان کرد دتک با همیگر بوسه بر خسار کران آساک اس عشوہ کرشمہ ز مرگان آس لایان اک کس تیر جناد ستور طان آس زلف و کامل بخوش طبعی کران لہو و لعب آس زنانه آمیز با هم ناز و وان بدینگو نہ کران تم آس راحت میسر کام و عیش و جام آسوک مقرر ہر شب صبحاہ چہو در پس دیووتشہ لبو چہو و صلوٰی آب</p>	<p>بآب وصل تم شہلای یژ کال اکی شہت عوض راحت لبوک تیوت بفرحت بیٹھ چھاوک ہی تہ مسول روا سینس داک مطلبہ حاجات ژلوس غصہ ز سینہ کوس دل جمع کہ داند این کرامت را عیان کرد بموسہ سرد سینک دور زک تار فران باتاز آن غماز چشمہ رٹن بیه باز گشت از رہ بتدیر دوان از سرخ گل آواز بلبل کھوان آمیختہ شیرین رطب آس محبت خیر عشق راز با وان بدنیہ آسہ کس یژہ یاد شاہت قرار جان داک آرام آسوک پتہ یرت محنتس راحت بہر کس فرا تچ رہ ژہوک گے ستر و سیراب</p>
---	--

خرد مہوش ہو گو عشق بیدار
 اڈن سریم مست اڈا س مست
 اڈن گوا اختیار عقل از دست
 عاشق شدن معصوم شاہ
 بزناز مست و عقد کردن او
 باوی و عقد کردن
 اسخ را با مست ناز
 شہ معصوم از مجلس نہ دراو
 چہ گردش گشتش اندر تراو
 کران بیل صفت
 صفاہ شہد با صفا نہ
 صفتن بکھ و او بخود ہم
 صفتن بکھ و او بخود ہم

خرد مہوش ہو گو عشق بیدار
 اڈن سریم مست اڈا س مست
 اڈن گوا اختیار عقل از دست
 عاشق شدن معصوم شاہ
 بزناز مست و عقد کردن او
 باوی و عقد کردن
 اسخ را با مست ناز
 شہ معصوم از مجلس نہ دراو
 چہ گردش گشتش اندر تراو
 کران بیل صفت
 صفاہ شہد با صفا نہ
 صفتن بکھ و او بخود ہم
 صفتن بکھ و او بخود ہم

انجمن التماسات امید اجابت

شیرین و شیرین

LD

حزمین لحن و ترغم ته ترانه
 کرایان خوشبو گلن دسته بدست آس
 سنوک دوشون دس تاثیر عشق
 تمس گیه دیده جان نحو دیدار
 تمس مانند بلبل چاره چاره
 تمس کی بدغم تم کا کلک تھم
 تمس خونین جگر تھندیو کر شمو
 تمس گے زلف میسند نال زنجیر
 تمس قامت لشد الف اجابت
 وبت پی بر زمین زیر و زبر گوک
 وچھوک تس بر سر لب و اتومت جان
 کوہش پٹ کله ستونش لله تاون
 سوہوش آونہ نیر گوانشوکت پت
 خطر جو عشق در دل گوہ کتہ تس
 انہ ہوشس چارہ بعد مدت
 کری بورد دعوت عشقہ دادس

پایس کمیشن

بیک دفعہ ہوا اور بدلا

دُونِ نیکی

گوئی تحفه های قشون بیت دوقلک ساهایت
 مرصع قشون گزافه کز غلقت شایسته
 کوهی که می نیم بقوت بزرگ
 نوازش سیه دلدور دیش شایسته
 دتک بزمه قشون بزم گزافه
 تزان دای بدزدن گزافه
 دتک بزمه قشون بزم گزافه
 تزان دای بدزدن گزافه

ترشیون گلک شونگمت بخت بیدار	تره گنج حسن دردت آک بے مار
تره بیل گے تره گل هت حسنه جانے	تریو طوطو نیک زینت تره بای
خوشوقت بچپاه اک تت ادا گوک	پدر مادر دوران آشتا ترنس پیوک

دبیان رخصت کز ختن عجب ملک معصوم شاه ورا سخ از
 مشهور شاه و سپه سالار

ترشیوی گلی نشه دون قبله گاهن	هتوک رخصت منگون دون پادشاهن
سپاه آبه آوالس مایه هند لول	جگر فتنه سیره زاه والنجه هول
خداین امر کرمانن چهو برحق	کون احسان مالس مایه برحق
رضای والدین نذران چهو بهتر	مکرر نی چهو فرماون پیمبر
چھ بدش دولتاہ چھوتہ پانہ معلوم	آمی نشه اس ترشیوی زین چھ محروم
اجازت گز هتو کران آبه مهربانی	سو حق نکند والهو در زندگانی
تمو فرمالک چھوه پانہ حتمار	کران آبه شوبنه ات جایه انکار
ولیکن سان اولاد گرامی	سپاه چهرک باعزاز تمامی
زنده پھرت دمس تامت همیشه	چھ پرورده نیمشزه ناز و عیش
خوڑز کنه موی کونہ جایه زاه دل	رضای سان تت اندر چھ حاصل

یک کینه لک شنگام اقرار
 جوان زین کمر اسک علودار
 لک فتنه بدین در عماری
 ستمه زن پیک اندازد سواری
 زه شهرزاده ممدون دون بکست در

ردانه گلی بختار دلاری
 زه خسر و بست زه شیرین دودین
 دینین جان کن تیک تیر
 دینین جان کن تیک تیر
 محب ملکن بجاه و شمت تیر
 پری بخت راه گران شیرین تیر
 غم معصوم چرخ و سپهر تیر

نشاوی سوختن بود در اندزن
 دراع یکدیگر یار و تیر
 چھو کن آتش و تیر باخت
 سائل طایران گزافه
 مقام من و ات باخت
 سرک پیغام خط سوزک طریک
 ملاقات پیر خوشی باخت
 بیوی بختی بی طلب

<p>۲۲۷ غزل ایسا زی بہت تہ ستاودہ چہنوی جرات کرم بر شعر گوئی بزرگانہ کرن دلشت خموشی صفیریں پٹ ہوں حق کبیری ہوا خواہن دوا در درونس رٹن گلہ ستہ زن پٹ خارزارس گڑھکنہ دل ملول از باعث طول</p>	<p>۲۲۸ برابر تہ قصک شت زتاودہ بخدمت عرض چہوم مضمون شتاسن کمال عیب دلشت پردہ پوشی حسد کشن بد اندیش یہ گلرینہ بیک مرہم ویک زخم جنونس خداوند اگنہ بخشم مرہ ساری تمام شد</p>	<p>۲۲۹ نہ آسوم علم نہ طبعس نکوئی ادافہن ارشدن مردفاصن رٹن انگشت پت از حرف گیری زکینہ چوک بہ سینہ آتش تیز ہمنہ در مرد گنہ رن عیدارس وسیلہ مرہ انم عالمق تڑہ ساری پیش حق چہورہ خلق مقبول</p>
---	--	--

غزل یارباش

گلرو یہ کر تھم بلبل دل
دیوانہ تے

ات شمع و لیس گت بوکری پروانہ تے
چھی تیر مٹرگان بمہ زیبا کمانہ تے
پنختہ دہانس منختہ و چہومس ہرانہ تے
آہم کلہ والن مست کرن مستانہ تے
تس سر و بسرس لب چھ رنگمت ازبانہ تے
بیمار جگرس پارہ چھوم چانہ ارمانہ تے
زلفچہ گرایہ مایہ و لونس بے زانہ تے
بیمہ چونہ دستن زونہ کیاہ چہس تابانہ تے
تس کارہ و گنس کارہ پت مار پیچانہ تے
ہر جایہ تمسنہ مایہ و نہس داستانہ تے
تس رونہ ممتس شرنہ دار رونہ دامانہ تے
دس بالہ یارن بالہ لاگوم بیگانہ تے

چہوم سورگومت حورہ چانے نورانہ تے
از رمنہ کتہس غمزہ تیرن نشانہ تے
سوراخ دل گیم رشتہ چانی دروانہ تے
نمخانہ روئس چیمہ و چیمس پیمانہ تے
وٹھ شاخ مرجان نولہ ون غنچہ دمانہ تے
درمان کرتم شربت نارستانہ تے
گوشن روزت دورہ فل میا نوروشانہ تے
پیمپوش روئس گمہ شبہم ہرانہ تے
مستانہ لاگت فیرہس ہر آستانہ تے
تس سر و قدس سر یادن قریبانہ تے
کہ سونہ بر مرہ کیاہ چہوون میا نو سلمانہ تے
ون وارہ و تنس یارباشن افسانہ تے

گلرو یہ کر تھم بلبل دل دیوانہ تے
مہ خارہ چانے پارہ گو دل جاتانہ تے

ہر سہم کی سستی اور بار عاریت کرنا ہم اور سرمدیشی

صلنے کا پتہ :-

فلاح محمد زخمی محمد صالح کتب خانہ

مہاراج رشی پر جیب انڈا (د)

ایسے ہر باڈا امیر الہیہ سرمدیشی



